

Aarhus Kommune
Rådhuset
Rådhuspladsen 2
8000 Aarhus C

Dato: 28-06-2017

Henvendelse vedrørende Aarhus Kommune – finansiering af unges rejser (kommunens sagsnummer 13/041259-6)

Ankestyrelsen

7998 Statsservice

Ankestyrelsen vender hermed tilbage til sagen om Aarhus Kommunes støtte til udlandsrejser for børn og unge i fritids- og ungdoms-klubber i Gellerup og Toveshøj.

Sagsnummer.: 2014 - 209625

SAGSBEHANDLER:

Ann-Britt Møller

Sagen har givet Ankestyrelsen anledning til at vurdere, om det var lovligt for Aarhus Kommune inden for rammerne af den skrevne lovgivning eller kommunalfuldmagtsreglerne at yde støtte som den omhandlede.

Telefon: 3341 1200

EAN-Nr. 5798000354821

skriv til os via ast@ast.dk

www.ast.dk

Tilsynet med kommunerne varetages fra 1. april 2017 ikke længere af Statsforvaltningen, men af Ankestyrelsen, jf. kommunestyrelseslovens § 47, stk. 1. Det der derfor Ankestyrelsen, der sender dette brev.

Resumé

Det er Ankestyrelsens opfattelse, at det inden for folkeoplysningslovens rammer har været lovligt at yde tilskud til den omhandlede aktivitet (udlandsrejse).

Nedenfor følger en gennemgang af sagens baggrund og en nærmere begrundelse for Ankestyrelsens retsopfattelse.

Ankestyrelsen skal beklage den lange sagsbehandlingstid.

Sagens baggrund

Statsforvaltningen modtog den 9. oktober 2013 en henvendelse fra Økonomi- og Indenrigsministeriet vedrørende økonomi- og indenrigsministerens svar af samme dato til Folketingets Kommunaludvalg på udvalgets spørgsmål nr. 162-164 alm. del. Spørgsmålene var blevet rejst på baggrund af medieomtale i september 2013 af Aarhus Kommunes finansiering af rejser til en gruppe unge.

Ministerens svar af 9. oktober 2013 blev sendt til Statsforvaltningen med henblik på Statsforvaltningens vurdering af, om der var grundlag for at rejse en tilsynssag.

Statsforvaltningen anmodede den 16. oktober 2013 Aarhus Kommune om en udtalelse til brug for Statsforvaltningens vurdering af, om der var grundlag for at rejse en tilsynssag. Kommunen blev anmodet om i sin udtalelse særligt at komme ind på hjemmelsgrundlaget for at afholde de angivne udgifter.

Den 20. december 2013 sendte Aarhus Kommune en udtalelse dateret den 20. november 2013 til Statsforvaltningen.

Af udtalelsen fremgår bl.a. følgende:

"Statsforvaltningens forespørgsel vedrører en rejse, som var arrangeret af fritids- og ungdomsklubberne i Gellerup og Toveshøj i samarbejde. Disse klubber er, ligesom de øvrige fritids- og ungdomsklubber i Aarhus Kommune, etableret med hjemmel i ungdomsskoleloven.

Uanset fysisk beliggenhed er fritidstilbuddene i Aarhus Kommune åbne for alle børn og unge i kommunen. Alle medlemmer af fritids- og ungdomsklubberne i Gellerup og Toveshøj kunne tilmelde sig den af sagen omhandlede rejse. Der var således ikke tale om særligt udvalgte unge.

[...]

Det blev ved byrådsbeslutning af 27. juni 2007 besluttet, at fritidstilbud i Aarhus Kommune for børn fra 5. klasse til og med 17 år skal etableres efter ungdomsskoleloven (nugældende bekendtgørelse af lov om ungdomsskoler, lovbekendtgørelse nr. 997 af 8. oktober 2004).

Det fremgår af ungdomsskolelovens § 3, stk. 3, at:

"Kommunalbestyrelsen kan endvidere beslutte, at ungdomsskoletilbuddet skal omfatte klub- og anden fritidsvirksomhed."

[...]

Generelt finansierer Aarhus Kommune, Børn og Unge, ikke ferier til børn eller unge, idet alle aktiviteter og herunder rejser skal have et pædagogisk formål. Der er mangeårig tradition for, at der foretages forskellig rejseaktivitet som en del af det pædagogiske arbejde. Dette bidrager til, at de unge får mulighed for at fæstne og understøtte deres kundskaber, give dem forståelse af og dygtiggøre dem til samfundslivet og bidrage til at give deres tilværelse forøget indhold samt udvikle deres interesse for og evne til aktiv medvirken i et demokratisk samfund. Generelt prioriterer Aarhus Kommune og Børn og Unge det internationale perspektiv højt. Internationalisering og orientering mod andre lande og kulturer fylder også meget blandt de unge og derfor har dele af det pædagogiske arbejde med de unge et internationalt præg. Derfor omfatter de nævnte rejseaktiviteter også ture til udlandet.

Fritidstilbuddene i Aarhus Kommune er åbne for alle børn og unge i kommunen. Det er således ikke et krav, at et barn bor i området Gellerup-Toveshøj for at blive optaget i området klubber.

Det nærmere pædagogiske indhold i rejsen er beskrevet i vedlagte udredning benævnt "Forespørgsel om Skatteyderbetalt ungdomsferie til Tyrkiet".

Fritids- og ungdomsklubberne i Gellerup og Toveshøj har oplyst, at ca. 6 måneder før den planlagte afrejse blev turen annonceret for klubbens medlemmer og deres forældre. Alle medlemmer af fritids- og ungdomsklubberne i Gellerup og Toveshøj kunne tilmelde sig turen. Deltagerbetalingen udgjorde 1.800 kr. pr. medlem samt lømmepenge. Udgifter herudover svarende til kr. 161.200 blev afholdt af fritids- og ungdomsklubberne i Gellerup og Toveshøj. Der deltog i alt 35 unge og 7 medarbejdere.

[...]"

Aarhus Kommune henviste i sin udtalelse bl.a. til en række bestemmelser i ungdomsskole- og folkeoplysningslovgivningen, herunder folkeoplysningslovens § 2, stk. 2, nr. 2, § 14, stk. 2, og § 15. Kommunen konkluderede hertil:

"På den baggrund vurderer Aarhus Kommune, at der i ungdomsskoleloven er hjemmel til, at kommunen i sine fritids- og ungdomsklubber kan yde støtte til gennemførelse af lejroophold, herunder omfattet udlandsrejser.

4. KONKLUSION

Det vurderes, at Aarhus Kommune lovligt kan gennemføre (udlands)rejser for unge via sine fritids- og ungdomsklubber, da disse som en del af det pædagogiske arbejde bidrager til, at de unge får mulighed for at fæstne og understøtte deres kundskaber. Samtidig bidrager de til at give de unge forståelse af og dygtiggøre dem til samfundslivet, ligesom de bidrager til at give de unges tilværelse forøget indhold samt udvikler de unges interesse for og evne til aktiv medvirken i et demokratisk samfund, jf. ungdomsskoleloven."

Vedlagt udtalelsen af 20. november 2013 var en udredning benævnt "Forespørgsel om Skatteyderbetalt ungdomsferie til Tyrkiet". Af denne fremgår der under punkt 2 vedrørende formålet med turen følgende:

- "Gennem aktiviteter og håndtering af det at være hotel/feriegæst på lige fod med andre, er målet at gennemføre struktureret, social træning i at begå sig trygt og sikkert i en sådan ramme. Dette blev realiseret ved at udnytte de mange friluftsmuligheder så som vandaktiviteter og vandreture samt til de kulturelle og historiske seværdigheder der er i og omkring Alanya.
- Både før, under og efter turen, skal de unge bevise at de har så meget selvkontrol, at de kan begå sig tålmodigt, venligt og høfligt – også blandt mennesker som ser skævt til dem på grund af deres etnicitet.
- Det er et delmål at udvikle de unges dansk – og engelsksproglige kompetencer og nuancere deres sproglige evner og færdigheder i praksis.
- Det er et delmål at hele turen er præget af gode, sunde vaner og bevidsthed om egen trivsel(kost, bevægelse og kulturelle oplevelser).
- Det er et delmål at der er positiv og forpligtende forældrekontakt/ - samarbejde før, under og efter turen."

Undervisningsministeriet har på Statsforvaltningens foranledning den 14. februar 2017 afgivet en udtalelse til brug for sagen.

Undervisningsministeriet har til brug for sin udtalelse indhentet en udtalelse af 30. januar 2017 fra Kulturministeriet. Heraf fremgår følgende:

”Kulturministeriet kan oplyse, at det fremgår indledningsvis af folkeoplysningsloven, at kommunalbestyrelsen skal sikre rammerne for at børn, unge og voksne kan etablere og tage del i den frie folkeoplysende virksomhed, og at kommunalbestyrelsen yder tilskud til aktiviteter for børn og unge, herunder fritids- og ungdomsklubber, jf. § 2, stk. 1 og 2. Det er videre en forudsætning, at den folkeoplysende virksomhed er etableret som en forening med en vedtægt for at være tilskudsberettiget. Folkeoplysningsloven indeholder en række krav, som en folkeoplysende forening, herunder en fritids-/ungdomsklub, skal leve op til, hvilket fremgår af § 4, stk. 2, herunder at foreningen er åben for alle, og at der er betalende medlemmer. Det er således op til kommunalbestyrelsen konkret at vurdere, om en given forening er at betragte som en folkeoplysende forening under lovens kapitel 5 (Det frivillige folkeoplysende foreningsarbejde).

Folkeoplysningsloven fastsætter således, at kommunalbestyrelsen yder tilskud til aktiviteter for børn og unge, jf. § 2, stk. 2, nr. 2 og § 15, men loven fastsætter hverken en sats for tilskuddets størrelse eller en nærmere definition af, hvad ordet aktivitet dækker over. Af lovens forarbejder fremgår følgende ikke udtømmende liste over, hvad der kan falde ind under aktivitetstilskud: Medlems-/ deltagertilskud, grundtilskud, tilskud til instruktør-/ trænerløn, tilskud til materiel, tilskud til lejrophold, samt tilskud til ungdomsklubber iht. folkeoplysningsloven.

Det er således op til kommunalbestyrelsen at fastsætte en lokal tilskudsmodel, jf. § 19, stk. 1, hvor der fx kan fastlægges forskellige satser for støtte alt efter aktivitetens indhold og funktion. Det forudsættes, at der gives et generelt tilskud til foreningens egen disposition, og at tilskuddet beregnes efter objektive kriterier. Det kan endvidere nævnes, at kommunalbestyrelsen i henhold til § 19, stk. 2 kan beslutte at yde forhøjet tilskud til fx særlige aktivitetsformer og personer med særlige behov. I forarbejderne fremgår det, at det fx kan være ungdoms- og fritidsklubber eller særlige grupper af unge, og at her kan knyttes særlige vilkår til et sådan forhøjet tilskud.

Sammenfattende har kommunalbestyrelsen således mulighed for at støtte aktiviteter i fritids- og ungdomsklubber i henhold til folkeoplysningsloven, hvis de lever op til lovens krav. Loven fastsætter imidlertid ikke en fast takst for tilskud, eller definerer hvilke typer af aktiviteter, der kan gives tilskud til. Det fastsætter kommunalbestyrelsen selv i den lokale tilskudsmodel og afgrænser nærmere, hvordan tilskuddet skal beregnes.”

Af Undervisningsministeriets udtalelse fremgår bl.a. følgende:

”[...]”

Ungdomsskolelovens § 3, stk. 3, giver kommunalbestyrelsen mulighed for at beslutte, at ungdomsskoletilbuddet også skal omfatte klub- og anden fritidsvirksomhed. I de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen har truffet en sådan beslutning, skal virksomheden efter ungdomsskolelovens § 3, stk. 4, gennemføres på samme økonomiske vilkår som tilsvarende virksomhed efter folkeoplysningsloven.

4. Under hensyntagen hertil må Undervisningsministeriet være af den opfattelse, at i de tilfælde, hvor en kommunalbestyrelse har besluttet, at ungdomsskoletilbuddet skal om-

fatte klub- og anden fritidsvirksomhed, skal kommunalbestyrelsen fastsætte bevillinger og de økonomiske rammer således, at kommunalbestyrelsens støtte til ungdomsskolens klub- og anden fritidsvirksomhed svarer til den i folkeoplysningslovens § 19, stk. 1, nævnte tilskudsmodel. Det skal fremgå af støttemodellen, hvilke typer af aktiviteter, der er omfattet, og hvordan støtten til den pågældende aktivitet skal beregnes.

Det skal således fremgå af støttemodellen, hvorvidt kommunalbestyrelsen yder støtte til lejrophold og rejser til udlandet og i bekræftende fald, hvordan støtten skal beregnes.

Kommunalbestyrelsen kan også beslutte, at der skal ydes forhøjet støtte til fx særlige aktivitetsformer og personer med særlige behov svarende til folkeoplysningslovens § 19, stk. 2, hvis kommunalbestyrelsen også yder en sådan støtte til de frie folkeoplysende virksomheder.”

Ankestyrelsens kompetence

Tilsynet med kommunerne varetages fra 1. april 2017 af Ankestyrelsen, jf. kommunestyrelseslovens § 47, stk. 1.

Ankestyrelsen fører efter kommunestyrelseslovens § 48 tilsyn med, at kommunerne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder, herunder forskrifter der er udstedt i medfør af denne lovgivning.

Ankestyrelsen kan udtale sig om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser, jf. kommunestyrelseslovens § 50.

Det tilsyn, som Ankestyrelsen udøver overfor en kommune, er et retligt tilsyn, der kun omfatter spørgsmål om, hvorvidt kommunen har tilsidesat det retsgrundlag, der særligt gælder for offentlige myndigheder. Ankestyrelsen kan ikke tage stilling til spørgsmål vedrørende skønsudøvelsen, så længe skønnet udøves indenfor de rammer, der følger af offentligretlig lovgivning og de offentligretlige grundsætninger.

Retsgrundlag

Aarhus Kommune har i sin udtalelse af 20. november 2013 anført, at fritidstilbud i Aarhus Kommune for børn fra 5. klasse til og med 17 år er etableret med hjemmel i ungdomsskoleloven.

Af ungdomsskolelovens § 1, § 2, stk. 1, og § 3, stk. 3-4, lovbekendtgørelse nr. 438 af 8. maj 2017, fremgår følgende:

”§ 1

Ungdomsskolen skal give unge mulighed for at fæstne og uddybe deres kundskaber, give dem forståelse af og dygtiggøre dem til samfundslivet og bidrage til at give deres tilværelse forøget indhold samt udvikle deres interesse for og evne til aktiv medvirken i et demokratisk samfund.

§ 2

Kommunalbestyrelsen skal sikre kommunens unge et alsidigt tilbud om ungdomsskolevirksomhed. Tilbuddet skal stå åbent for unge mellem 14 og 18 år, der er tilmeldt kommunens folkeregister.

[...]

§ 3

[...]

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan endvidere beslutte, at ungdomsskoletilbuddet skal omfatte klub- og anden fritidsvirksomhed.

Stk. 4. Virksomhed i henhold til stk. 3 skal gennemføres på samme økonomiske vilkår som tilsvarende virksomhed efter folkeoplysningsloven.

[...]”

Bestemmelserne har tilsvarende ordlyd som bestemmelserne i den tidligere gældende ungdomsskolelov, lovbekendtgørelse nr. 997 af 8. oktober 2004.

Der fremgår følgende af de almindelige bemærkninger i forslag til lov om ungdomsskoler m.v., lovforslag nr. 116 af 11. januar 1990:

”Ungdomsskolen skal som hidtil finansieres af kommunerne, og der påregnes ikke økonomiske konsekvenser for disse som følge af forslaget, bortset fra en mindre besparelse som følge af forslaget om at sidestille ungdomsskolens klubvirksomhed med klubvirksomhed der modtager støtte til folkeoplysning (§ 3, stk. 4). Dette indebærer opkrævning af betaling for deltagelse.”

Endvidere fremgår der følgende af de specielle bemærkninger til § 3:

”I stk. 4 er foreslået en ny bestemmelse, der tilsigter at give ensartede økonomiske vilkår for deltagelse i klub- og anden fritids virksomhed, uanset om den etableres på kommunalt eller privat initiativ.”

Af § 5 i bekendtgørelse om ungdomsskolens virksomhed, bekendtgørelse nr. 913 af 3. oktober 2000, som ændret ved bekendtgørelse nr. 722 af 3. juli 2008 og bekendtgørelse nr. 903 af 9. juli 2010, fremgik følgende:

”§ 5

Kommunalbestyrelsen kan udover de i § 1 og § 4 nævnte tilbud beslutte, at ungdomsskoletilbuddet også skal omfatte klub- og anden fritidsvirksomhed.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fastsætter de økonomiske vilkår for deltagelse i ungdomsskolens klub- og fritidsvirksomhed, så de er i overensstemmelse med den tilsvarende virksomhed efter lov om støtte til folkeoplysning.”

Bekendtgørelsen er ophævet ved bekendtgørelse om ungdomsskoler, bekendtgørelse nr. 1279 af 13. november 2015.

Af folkeoplysningsloven, lovbekendtgørelse nr. 854 af 11. juli 2011, fremgår bl.a. følgende:

”§ 1

Lovens afsnit I skal med respekt for forskellige holdninger sikre offentlige tilskud mv. til den frie folkeoplysende virksomhed, der bygger på fællesskab og de enkelte initiativtageres idégrundlag.

§ 2

Kommunalbestyrelsen skal sikre rammerne for, at børn, unge og voksne kan etablere og tage del i den frie folkeoplysende virksomhed, jf. stk 2-4.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen yder tilskud til

- 1) undervisning, studiekredse, foredragsvirksomhed, debatskabende aktiviteter og aktiviteter tilrettelagt som fleksible tilrettelæggelsesformer for voksne og for børn og voksne sammen, jf. kapitel 4 om folkeoplysende voksenundervisning,
- 2) aktiviteter for børn og unge, herunder fritids- og ungdomsklubber, og eventuelt til aktiviteter for voksne, jf. kapitel 5 om det frivillige folkeoplysende foreningsarbejde.

[...]

§ 14

Formålet med det frivillige folkeoplysende foreningsarbejde er at fremme demokratiforståelse og aktivt medborgerskab og med udgangspunkt i aktiviteten og det forpligtende fællesskab at styrke folkeoplysningen. Sigtet er at styrke medlemmernes evne og lyst til at tage ansvar for eget liv og til at deltage aktivt og engageret i samfundslivet.

Stk. 2. Det frivillige folkeoplysende foreningsarbejde rummer idræt og idébestemt og samfundsengagerende børne- og ungdomsarbejde, hvortil der er knyttet deltagerbetaling. Kommunalbestyrelsen kan, hvor særlige forhold gør sig gældende, beslutte at fravige kravet om deltagerbetaling.

Stk. 3. En frivillig folkeoplysende forening skal være åben for alle, som tilslutter sig foreningens formål. Kommunalbestyrelsen kan, hvor særlige forhold gør sig gældende, godkende aktiviteter for en bestemt, afgrænset deltagerkreds som frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde. Aktiviteter for den samme deltager kan dog kun godkendes for deltagelse på ét hold og højst i 1 år.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen fastsætter regler om fravigelse af kravet om deltagerbetaling, jf. stk. 2.

§ 15

Der ydes tilskud til aktiviteter for børn og unge under 25 år, jf. §§ 1 og 14.

§ 19

Kommunalbestyrelsen fastsætter en tilskudsmodel ud fra lokale forhold. Grundlaget for beregningen af tilskudstilsagnet skal fremgå af modellen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at der skal ydes forhøjet tilskud til f.eks. særlige aktivitetsformer og personer med særlige behov.

[...]"

Folkeoplysningslovens § 1 er efterfølgende ændret ved lov nr. 1553 af 13. december 2016.

Det fremgår af de specielle bemærkninger til § 15 i forslag til lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og Folkeuniversitetet (Folkeoplysningsloven), lovforslag nr. 189 af 2. februar 2000, at:

”Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 15. Der påhviler efter bestemmelsen kommunalbestyrelsen en pligt til at yde tilskud til aktiviteter for børn og unge under 25 år. Bestemmelsen har fulgt op på de før folkeoplysningsloven såkaldte frivillige kommunale støtteordninger.

Der ligger ikke i bestemmelsen, hvad ordet »aktiviteter« egentligt dækker. Der fastsættes som hidtil ikke en bestemt sats for tilskuddene. Der kan således fortsat fastlægges forskellige satser for denne støtte alt efter aktivitetens indhold og funktion.

Følgende vil eksempelvis falde ind under aktivitetstilskuddet efter loven:

Medlems-/deltagertilskud, grundtilskud, administrationstilskud el. lign., tilskud til uddannelse, tilskud til instruktør-/trænerløn, tilskud til materiel, tilskud til lejroophold, transporttilskud samt tilskud til ungdomsklubber i henhold til folkeoplysningsloven og til interessegruppelignende virksomhed. (Der er tale om eksempler fra praksis – listen er ikke udtømmende).”

Der fremgår følgende af § 9, stk. 1-2, i bekendtgørelse om støtte til folkeoplysende voksenundervisning og frivilligt oplysende foreningsarbejde, bekendtgørelse nr. 1251 af 12. december 2011:

”§ 9

Kommunalbestyrelsen yder tilskud til idræt samt idébestemte og samfundsengagerende, herunder religiøse, aktiviteter for børn og unge under 25 år, jf. folkeoplysningslovens § 15.

Stk. 2. Foreningen træffer inden for folkeoplysningslovens § 1 og § 14 beslutning om valg af aktiviteter. Der kan ikke ydes tilskud til aktiviteter, som har karakter af gudsyndelse eller kirkelige handlinger, herunder afholdelse af gudstjeneste, dåb, konfirmation eller konfirmationsforberedelse.

[...]”

Ankestyrelsens vurdering

Ankestyrelsen lægger til grund, at de omhandlede fritidstilbud i fritids- og ungdomsklubberne i Gellerup og Toveshøj er omfattet af kommunens ungdomsskoletilbud, jf. ungdomsskolelovens § 3, stk. 3. Ankestyrelsen lægger herved vægt på det oplyste om, at det ved byrådsbeslutning er blevet besluttet, at fritidstilbud i Aarhus Kommune for børn fra 5. klasse til og med 17 år skal etableres efter ungdomsskoleloven. Kommunen har i den forbindelse henvist til ungdomsskolelovens § 3, stk. 3.

Dermed skulle virksomheden efter Ankestyrelsens opfattelse gennemføres på samme økonomiske vilkår som tilsvarende virksomhed efter folkeoplysningsloven, jf. ungdomsskoleloven § 3, stk. 4, og § 5, stk. 2, i den dagældende bekendtgørelse om ungdomsskolens virksomhed.

Det er Ankestyrelsens opfattelse, at det inden for folkeoplysningslovens rammer har været lovligt at yde tilskud til den omhandlede aktivitet (udlandsrejse).

Ankestyrelsen lægger herved vægt på, at kommunalbestyrelsen ifølge folkeoplysningslovens § 2, stk. 2, nr. 2, og § 15 yder tilskud til aktiviteter for børn og unge, herunder fritids- og ungdomsklubber. Ankestyrelsen lægger også vægt på, at der af bemærkningerne til § 15 – som

ovenfor citeret – fremgår en ikke udtømmende liste over, hvad der kan falde ind under aktivitetstilskud. I den forbindelse er bl.a. nævnt tilskud til lejrophold.

Ankestyrelsen må på den baggrund og på baggrund af Undervisningsministeriets og Kulturministeriets udtalelser, som er citeret ovenfor, lægge til grund, at det var op til kommunalbestyrelsen at fastsætte en lokal tilskudsmodel, jf. folkeoplysningslovens § 19, stk. 1, hvoraf fremgår, hvilke typer af aktiviteter, der er omfattet, og hvordan støtten til den pågældende aktivitet skal beregnes. Kommunen havde således mulighed for at støtte aktiviteter i fritids- og ungdomsklubber i henhold til folkeoplysningsloven, hvis støtten var i overensstemmelse med kommunens lokale tilskudsmodel, der var fastsat inden for rammerne af folkeoplysningsloven.

Ankestyrelsen finder på dette grundlag ikke anledning til at foretage yderligere i sagen.

Udtalelsen vil blive offentliggjort på www.ast.dk.

Venlig hilsen

Hanne Villumsen
kontorchef

Ann-Britt Møller